

Banvloek

De Belgen kennen het stadion van Sint-Petersburg goed. Op het WK 2018 verloren ze daar hun halve finale tegen Frankrijk nadat Samuel Umtiti het enige doelpunt maakte. © AFP

Naar wat ik meen te moeten begrijpen, maar niet begrijp en eigenlijk ook niet wil begrijpen omdat er belangrijkere dingen in het leven zijn dan een lotingsprocedure, spelen de Rode Duivels volgend jaar zeker één en misschien wel twee wedstrijden in Sint-Petersburg. Voor wie het voetbal niet echt volgt: onder meer daar wordt een deel van de wedstrijden gespeeld van het Europees Kampioenschap dat u door de maag zal gesplitst worden als EURO 2020.

Er wordt gespeeld in twaalf steden van 12 juni tot 12 juli maar wel met 24 ploegen. Ze hadden dat ook tot twaalf kunnen beperken, dat was pas logisch geweest. Nu al zijn te veel onzinnige wedstrijden gespeeld door voetballers die te veel belangrijke duels moeten spelen en dan moeten ze straks aan het eind van een altijd loodzwaar seizoen weer tegen Janneke en Mieke alvorens voor de prijzen te spelen.

Zoals bekend wordt er niet in Brussel gevoetbald. Het toernooi is een beetje een eerbetoon aan Europa, dus ook de Europese Unie, maar de Europese hoofdstad is er niet in geslaagd een Euro-waardig stadion op te leveren.

Maar goed, Sint-Petersburg wordt het, Sint-Petersburg zal het zijn. White Nights noemen ze de week rond 21 juni daar, althans toen ik er voor het eerst belandde in 1994 voor de toenmalige Goodwill Games. Nike had het plein voor het Winterpaleis geclaimd door middel van een gigantische truck die over land was komen aanrijden en onderweg door de plaatselijke mafia werd beschermd. In de haven lag een mooi cruiseschip en daar kon je heerlijk Mexicaans eten. Alleen om 's nachts ging de zon heel even onder.

Wat herinner ik mij nog van die periode? Sobtsjak was toen burgemeester, Poetin zijn adjoint. We werden van het pershotel - Hotel Astoria waar Louise Bryant en John Reed zouden hebben gelogeerd toen ze betrokken raakten in de Oktober-revolutie (zie de film Reds) - naar het Marinsky-theater gebracht met een bus, geëscorteerd door gewapende politie. De terugweg liepen we, want de bus was gewoon het plein rond gereden en was gestopt voor een gebouw 200 meter verder, dat was het befaamde theater. Ach, de Goodwill Games, de voorlaatste editie was dat van het speelgoed van Ted Turner, ze worden een mooi hoofdstuk in mijn memoires.

Voor de Rode Duivels was Sint-Petersburg

zowel de hel als al een paar keer de hemel, zoals vorig jaar om plaats drie tegen Engeland op de World Cup. Een halve week eerder waren ze in Sint-Petersburg onmondig gemaakt door de Fransen die zelf ook onmondig waren, maar meer geslepen. De 0-1 van toen en vooral de manier waarop de ene na de andere bepalende speler van de Belgen het liet afweten, dat moet de bondscoach nog steeds zorgen baren.

Dat wonderbaarlijke team - de gouden generatie die nu al meer dan een jaar eerste staat op de FIFA-ranking en daar nog wel een tijdje geparkeerd blijft - heeft in al die tijd nog één zo'n wedstrijd gespeeld waarin de uitslag allesbepalend was. Dat was 18 november 2018, in Luzern, tegen Zwitserland voor een plaats in de finale ronde van de Nations Cup. Weet u het nog? 0-2 voor en dan met 5-2 de boot ingaan?

Als de Rode Duivels één probleem hebben in de aanloop naar Euro 2020, dan wel dat ze te

weinig wedstrijden van belang hebben gespeeld. Er wordt nu gepalaverd over het inpassen van oefenwedstrijden tegen sterke tegenstanders, maar ook daar schiet je niets mee op.

Hetzelfde geldt voor dat uitstekend rapport, die dertig op dertig die dinsdagavond tegen Cyprus ongetwijfeld zal leiden tot euforie. Dat wordt nu voorgesteld als een wereldprestatie, maar zo uitzonderlijk is dat niet. En het is nog minder een garantie op een goed eindtoernooi. Tsjechië haalde 30 op 30 voor Euro 2000 en ging er uit in een groep met Nederland en Frankrijk. Frankrijk verloor geen enkel punt voor Euro 2004 en werd in de achtste finale uitgeschakeld door Griekenland. Eind 2007 was er

niemand met het maximum van de punten.

In 2011 eindigde Duitsland met 30 op 30 en schopte het tot de halve finale op het EK van 2012. Engeland verloor geen enkel punt in de aanloop naar het eindtoernooi van 2016 en Oostenrijk amper twee. Resultaat: Engeland ging er in de achtste finale tegen IJsland uit en Oostenrijk werd laatste in zijn groep.

Als de traditie zich doorzet dat teams die aan hun kwalificatie een eitje hadden er op hun eindtoernooi weinig van bakken, zijn de voortekenen niet echt gunstig. Erger nog: we moeten ons zorgen maken. De nummer 1 van de ranking die een toernooi wint, ook dat is een slecht voorteken: van de dertien EK's en WK's die sinds de start van de FIFA-ranking zijn georganiseerd, heeft alleen Spanje die banvloek kunnen doorbreken met winst op het WK van 2010 en EK van 2012.

Als de traditie zich doorzet dat teams die zich makkelijk kwalificeren, er op hun eindtoernooi weinig van bakken, zijn de voortekenen niet gunstig